Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

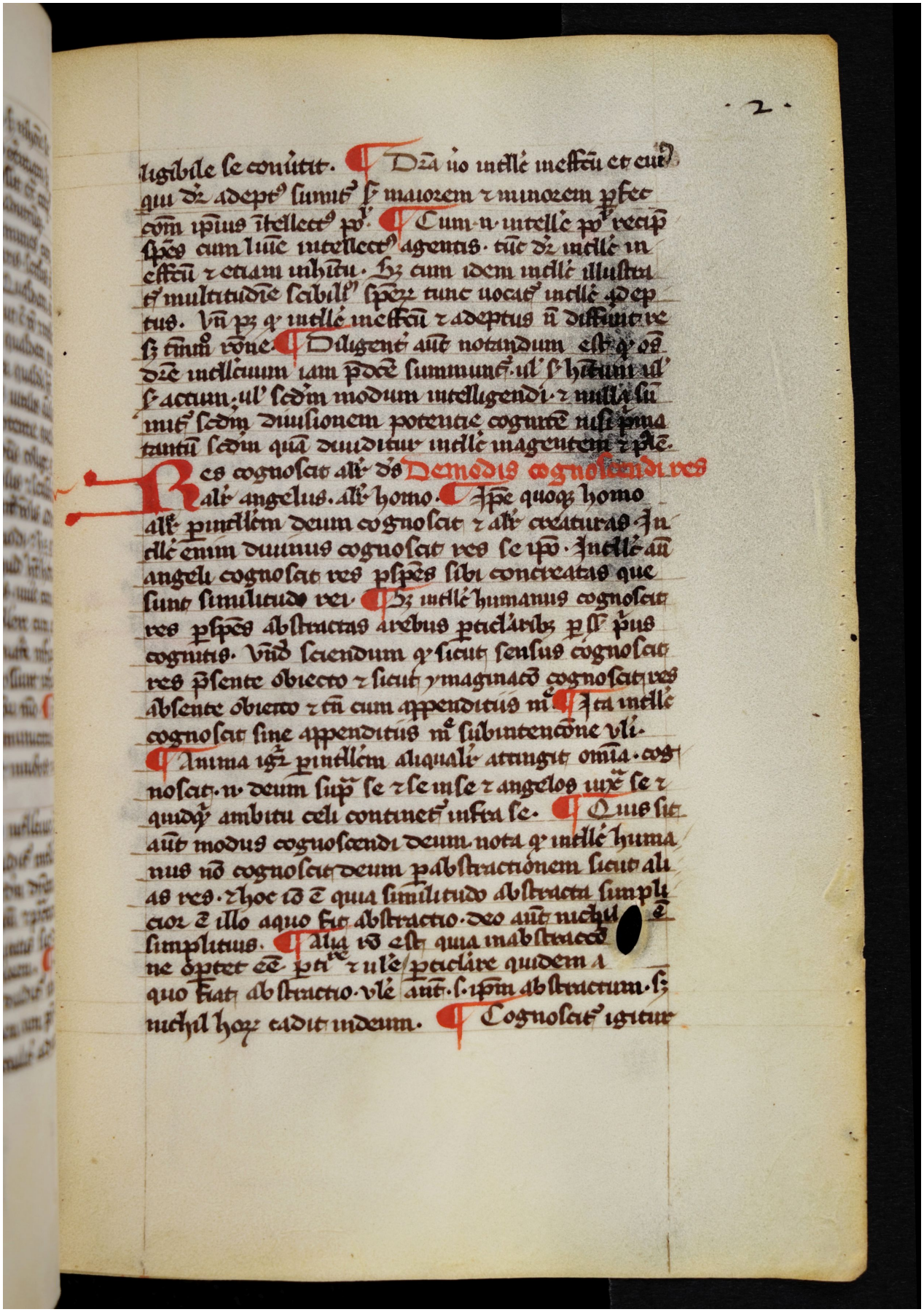

· 2 ·

lugibile se conuertit. ¶ Dza uo intellē intellectū et cui
qui dr adeptus sumitur ꝑ maiorem r minorem ꝑfec
tum ipius itellectus po. ¶ Cum n intellē po recip
spēs cum lume intellectus agentis. tūc dr intellē in
effectū r etiam inhabitu. Hz cum idem intellē illustra
tus multitudīe scabilū spēz tunc uocatur intellē adep
tus. Vnde pz q intellē intellectū r adeptus nō differunt re
sz tantum rōne. ¶ Diligenter autē notandum est q ds
dīe intellectuum iam pdcē summunt. ul' s habitum ul'
s actum. ul' sedm modum intelligendi. r nullē sum
mus sedm diuisionem potentie cognitē nisi ꝑma
tantū sedm quā diuiditur intellē magentem r plē.

Qmodis cognoscendi res

Res cognoscit alī ds alī angelus. alī homo. ¶ Ipse quoq homo
alī pintellēm deum cognoscit r alī creaturas. In
tellē enim diuinus cognoscit res se ipo. Intellē autē
angeli cognoscit res pspēs sibi concreatas que
sunt similitudo rei. ¶ Hz intellē humanus cognoscit
res pspēs abstractas a rebus ꝑticularibz pssū ꝑius
cognitis. Vnde sciendum q sicut sensus cognoscit
res ꝑsente obiecto r sicut ymaginatio cognoscit res
absente obiecto r tū cum appenditiis nī. ¶ Ita intellē
cognoscit sine appenditiis nī subintentione vlī.
¶ Anima igr pintellēm aliqualī attingit omnia. cog
noscit n deum supr se r se in se r angelos iuxtā se r
quidq ambitu celi continet infra se. ¶ Quis sit
autē modus cognoscendi deum nota q intellē huma
nus nō cognoscit deum ꝑ abstractionem sicut ali
as res. r hoc ro ē quia similitudo abstracta simpli
cior ē illo a quo fit abstractio. deo autē nichil ē
simplicius. ¶ Alia ro est quia in abstractō
ne oportet esse ꝑticē r vlē ꝑticulare quidem a
quo fiat abstractio. vlē autē. s. ipsum abstractum. sz
nichil horum cadit in deum. ¶ Cognoscit igitur